

Dispoziční zásada ve sporném a nesporném řízení

Abstrakt

Tato rigorózní práce se věnuje dispoziční zásadě a jejímu uplatnění ve sporném a nesporném řízení. Dispoziční zásada představuje jednu ze základních zásad, na nichž stojí civilní proces, zejména sporné řízení. Jejím základním účelem je vymezení, kdo rozhoduje o tom, zda bude řízení zahájeno, co je jeho předmětem a kdo ovlivňuje jeho průběh. V první kapitole se autor zabývá civilním procesem v obecné rovině a jeho historickým vývojem od starověkého Říma po současnost. Další část této kapitoly obsahuje obecné vymezení všech druhů civilního procesu.

Druhá kapitola pojednává o nalézacím řízení. Její první část se věnuje spornému řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou. Nesporné řízení, které je předmětem další části kapitoly, je oproti tomu postaveno na zásadě oficiality. To však nevylučuje užití dispoziční zásady. Autor se u obou typů řízení věnuje základním zásadám, na kterých jsou postaveny, a dále vymezuje jejich průběh. Ve třetí kapitole se autor zabývá obecným výkladem o dispoziční zásadě. V této kapitole se autor věnuje také ostatním vybraným zásadám civilního procesu a jejich vztahu k dispoziční zásadě.

V další kapitole se autor zabývá aplikací dispoziční zásady ve sporném řízení. Autor kapitolu dělí na část pojednávající o dispozičních úkonech ovlivňujících řízení a část, která pojednává o úkonech, jejichž prostřednictvím lze disponovat předmět řízení.

Poslední kapitola pojednává o uplatnění dispoziční zásady v nesporném řízení. Kapitola je opět dělena na dvě části, přičemž první se věnuje úkonům dispozice řízením a druhá úkonům dispozice předmětem řízení. I když je účel nesporného řízení jiný, tak se zde i přesto uplatní některé dispoziční úkony sporného řízení. U každého dispozičního úkonu, kterému se autor v této kapitole věnuje, je provedeno porovnání s obdobným úkonem aplikovaným ve sporném řízení.